

Postanowienie z dnia 20 grudnia 1999 r.

I PZ 50/99

Kasacja, w której wskazano wartość przedmiotu zaskarżenia nie niższą niż pięć tysięcy złotych nie podlega odrzuceniu z uwagi na to, że strona nie wyjaśniła sposobu jej wyliczenia.

Przewodniczący: Prezes SN Jan Wasilewski, Sędziowie SN: Teresa Flemming-Kulesza (sprawozdawca), Walerian Sanetra.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 grudnia 1999 r. sprawy z powództwa Edwarda K. przeciwko Przedsiębiorstwu Realizacji i Koordynacji Budownictwa – „R.” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. o zapłatę, na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie z dnia 2 czerwca 1999 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu-Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie postanowieniem z dnia 2 czerwca 1999 r. odrzucił kasację powoda od wyroku Sądu Wojewódzkiego w Krakowie z dnia 29 września 1998 r. W uzasadnieniu tego postanowienia podano, że w apelacji pełnomocnik powoda wskazał wartość przedmiotu sporu na 3441 zł, natomiast w kasacji na 6096,30 zł (a w toku postępowania apelacyjnego nie doszło do zmiany wartości przedmiotu sporu). Pełnomocnik wezwany do wyjaśnienia sprzeczności między apelacją a kasacją nie uczynił tego w wyznaczonym terminie.

Powód działający przez swego pełnomocnika wniósł zażalenie na to postanowienie podnosząc, że chociaż ze zwłoką, to jednakże wyjaśnił wartość przedmiotu sporu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja powoda nie zawierała braków, których nieuzupełnienie w terminie mogłoby uzasadniać jej odrzucenie na podstawie art. 393⁵ KPC.

Sąd Najwyższy badał na posiedzeniu niejawnym dopuszczalność tej kasacji z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia. W związku z tym postanowił sprawdzić podaną przez powoda (jego pełnomocnika) wartość przedmiotu zaskarżenia (art. 25 § 1 KPC w związku z art. 393 pkt 1 KPC). Akta zostały zwrócone Sądowi Okręgowemu w celu przeprowadzenia dochodzenia zarządzonego na podstawie art. 25 § 1 KPC. Rezultatem dochodzenia powinno być ustalenie wartości przedmiotu zaskarżenia, do czego jednakże dotychczas nie doszło. Wydane postanowienie jest zatem przedwczesne, gdyż nie zostało ustalone, że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięć tysięcy złotych. Trzeba przy tym wskazać, że w samej apelacji zawarta jest sprzeczność między wskazaniem wartości przedmiotu zaskarżenia, a tzw. petitum, w którym określono granice zaskarżenia (zaskarżono wyrok w całości). Odrzucenie kasacji mogłoby nastąpić jedynie wówczas, gdyby Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięć tysięcy złotych, wobec zaskarżenia apelacją oddalenia tylko części roszczeń (których wartość – jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego kasacją wyroku – wynosiła 6.096,30 zł).

Wobec powyższego zaskarżone zażaleniem postanowienie podlegało uchyleniu na podstawie art. 393¹⁸ w związku z art. 393¹⁹ i 386 § 4 KPC, a kwestia wartości przedmiotu zaskarżenia i dopuszczalności kasacji powinna być ponownie zbadana i rozważona.

=====